

COMUNICAT DEL FRONT D'ALLIBERAMENT NACIONAL IRAQUÍ

22 GRUPS DE LA RESISTÈNCIA IRAQUÍ ES REUNEIXEN A BAGDAD

Ibrahim Obeid i Husayn Al-Kurdi
Al-Moharer
www.rebellion.org
10-10-2007

Vine i queda't aquesta nit a Faluja,
i sentiràs l'estrèpit de les explosions
com onades en un mar de tempesta.

Vine i mira a l'enemic
posat tremolós,
com ocells que esperen
l'arma dels caçadors

(Poemes de la resistència, per Salah Hashem al-Yanabi)

La història més important i el secret millor guardat en els mitjans occidentals ha estat, de lluny, el constant desenvolupament de la Resistència front la ocupació d'Iraq dirigida per Estats Units. Mentre l'atenció dels serveis informatius d'Estats Units i els seus còmplices s'ha centrat en la violència sectària entre les diverses comunitats ètniques i religioses, el Partit Socialista Àrab Baaz ha estat unint-se i cooperant sense cessar amb tots aquells que a Iraq estan determinats a comprometre's en l'alliberament del seu país de l'ocupació, restablint l'exercici de l'autodeterminació i el relançament del seu paper en l'avantguarda de la lluita àrab contra l'Imperialisme i el Sionisme.

La ocupació de Bagdad per les forces d'Estats Units i la declaració de "victòria" de Bush a l'any 2003 marcaren el començament de la resistència iraquí amb el partit Baaz al front. Saddam Hussein i altres dirigents del Baaz, després de consultar amb el poble de Bagdad, es dispersaren per tot l'Iraq i començaren una llarga guerra d'alliberament nacional de resistència front als ocupants. Rebutjaren mantenir-se concentrats a Bagdad per salvar a la ciutat de la destrucció i per impulsar una transició adequada a la forma de lluita del poble sota l'ocupació, la guerrilla.

Mentre Estats Units patrocina als exiliats perquè es convertissin en esquadrans de la mort contra el poble iraquí, contra tots aquells que recolzaven al Baaz o s'oposaven a la ocupació, el Baaz i els seus aliats i socis actuaven atacant militarment a l'enemic, inclosos els seus homes de passa i titelles, evitant escrupolosament causar danys a gent innocent i promovent la unitat entre tots els iraquís, qualsevol que fos el seu origen polític, ètnic i religiós, que estiguessin interessats en alliberar i defensar la seva nació.

Tot i els repetits intents de cooptar, desacreditar i dividir el Baaz, s'ha de destacar que cap dirigent baazista ha pogut ser induït a traïr els principis del seu partit de promoure la unitat àrab, d'esforçar-se en alliberar les terres àrabs dels ocupants estatunidencs i de l'estat jueu i de construir una societat socialista que treballi pel benestar de les classes populars.

Saddam Hussein sorgí com el més ferm líder, màrtir i pare fundador de l'Iraq modern, un incondicional de la causa àrab i un campió de l'Islam en la tradició de Salah-al-Din Al-Ayyubi, el llegendari "Saladino" que expulsà els Creuats de Jerusalem i sufocà els seus intents d'ocupar Palestina i subjugar a les forces de l'Islam. Les activitats de Saddam i els seu exemple han contribuït enormement al ressorgiment del Baaz en el cor i la ment de la Resistència a Iraq, tot i que aquest fet es manté com un secret guardat a Estats Units i a Occident. Inclús els esquerranosos i els suposats cercles "progressistes" que en el passat recolzaren nominalment a moviments d'alliberament nacional com els de Vietnam, no han manifestat expressions similars de solidaritat amb el seu homòleg iraquí. Molt al contrari, han proclamat que el Baaz "va morir amb Saddam" i que la Resistència ha estat aixafada i, en el seu camp de visió, sols queda la "guerra civil" venuda pels mitjans. Senzillament, la Resistència no existeix per a ells. Afortunadament, no sols existeix sinó que en el moment actual està creixent ferotgement per tot el país.

L'home de palla iraquí Muwafaq al-Rubaie, "Conseller de Seguretat Nacional", confirmà en la seva recent visita a Washington que "Saddam ha plantat un virus incurable" en les ments dels iraquís. Aquest "virus" és la no acceptació de l'ocupació i el rebuig del seu govern-titella. Sense tan sols respirar, al-Rubaie afirmà que ell i els seus associats han "escollit d'una vegada per totes al seu aliat estratègic i que aquest aliat són els Estats Units d'Amèrica".

Un esdeveniment fonamental ha tingut lloc durant el passat mes de setembre quan 22 grups de la Resistència iraquí es reuniren en una zona alliberada de Bagdad. El Congrés va resoldre unir a tots els grups allí presents amb l'objectiu essencial d'aconseguir l'alliberament total d'Iraq, per molt temps que pugui portar. El Congrés també va decidir que tots els grups pertanyents al Front Unificat de la Resistència estarien oberts a altres grups o combatents que desitgessin unir-se a ells. Es va crear un Comandament Suprem de la Yihad i de la Lluita per l'Alliberament d'Izzat Ibrahim al-Duri, secretari general del Baaz i President d'Iraq, fou escollit Comandant Suprem del Front.

El Comandament Suprem celebrà aleshores la seva pròpia reunió durant la qual es va crear un Estat Major. El Tinent General Amir Muhammad Amin fou nomenat Comandant Suprem Adjunt per a Assumptes Militars, mentre que el Sheij Ali Abdallah al-Ubaydi fou escollit per dirigir un Cos Consultiu Religios. Es formà una Junta de Seguretat Nacional encapçalada pel General Jalid Sulayman Jalaf. Es creà també una junta per Assumptes Financers i Administratius sota el comandament del Tinent General Muhammad Salih Alwan i s'establí un Departament de Mobilització i Informació, al comandament del General Salah-ad-Din Ahmad. El Dr. Kan'an Amin fou escollit portaveu oficial per la Yihad i el Comandament per l'Alliberació.

El Comandament Suprem declararà que la Yihad i el Comandament per l'Alliberament se sustenten sobre uns "principis sagrats" que no podran ser violats i que cap partit està autoritzat a entrar en negociacions amb l'enemic estadounidenc si no és a partir d'aquests principis. Les condicions prèvies per les negociacions amb les forces ocupants apareixen clarament explicades en els següents termes:

Reconèixer oficialment a la Resistència patriòtica, amb totes les organitzacions patriòtiques, nacionalistes àrabs i de la resistència islamista, com la única força representativa legítima d'Iraq i del seu gran poble.

Anunciar oficialment una retirada incondicional d'Iraq, ja sigui immediata o en una sèrie de ràpides etapes.

Parar tots els assalts, persecucions, assassinats, destrucció, sabotatges, saqueigs i expulsions i retirar les tropes d'ocupació de tots els centres de població.

Alliberar, sense excepció, a tots els presos i detinguts i compensar-los pel danys soferts.

Restaurar l'exèrcit iraquí i les forces de seguretat nacional, mantenint les normes i tradicions que estaven en vigor abans de la invasió estadounidenca. Tots ells hauran de ser compensats per les pèrdues sofertes.

Comprometre's a compensar a Iraq per les pèrdues i danys causats al país per la ocupació.

Anular totes les lleis, decrets i qualsevol tipus de legislació emesos durant l'ocupació.

Si l'enemic vol retirar-se de forma que salvi la seva dignitat, haurà d'asseure's i parlar directament amb la Resistència per discutir la implementació dels seus sagrats principis anteriors. D'altra banda, la única alternativa és el col·lapse i la fugida.

Després de la preparació d'un programa pel compliment d'aquests principis, hi haurà reunions i un diàleg entre el poble d'Iraq, a través del govern interí, i els estats agressors per tornar a formular relacions oficials entre ells sobre la base de la igualtat i la no interferència en els assumptes interns de l'altre, del respecte per la independència, sobirania i autodeterminació.

Un cop que comenci la retirada de l'enemic de la pàtria, les forces de la Resistència es reuniran per la formació d'un consell nacional (shura) que supervisi la fase transitòria i nombri a un govern de transició per un període de temps acordat, a fi de preparar eleccions a l'Assemblea Legislativa i que el poble pugui escollir lliurement als seus propis dirigents.

Els 22 grups representats en la reunió incloïen a:

- 1- L'exèrcit de Naqshabandi
- 2- El Comandament de l'Exèrcit del Naqshabandi
- 3- Yaysh al-Sahaba
- 4- Yaysh al-Murabitin
- 5- Yaysh al-Risala
- 6- Yaysh al-Walid
- 7- El Comandament Unificat dels Muyahedin (Iraq)
- 8- Kataeb al-Tahrir
- 9- Yaysh al-Mustafa
- 10- Yaysh Tahrir Iraq
- 11- Saraya al-Shuhada
- 12- Yaysh al-Sabirin
- 13- Kataeb al-Yigad al-Ard al-Rafyein
- 14- Yaysh al-Faris (en la zona kurda "d'autogovern")
- 15- Saraya al-Yihad (Basora)
- 16- Saraya al-Faluya al-Yihadiya
- 17- El Front Popular d'Alliberament Nacional d'Iraq
- 18- Saraya Altaf al-Husseiniya
- 19- Saraya Tahrir al-Yunub
- 20- Yaysh Hanin
- 21- Saraya Diyala per la Yihad i l'Alliberament
- 22- Saraya Al-Majd per l'Alliberament de l'Iraq